

Sygn. akt II K 566/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anita Kowalczyk - Makuła

Protokolant: sekr. sąd. Beata Krzyżińska

w obecności prokuratora Lidii Bem

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 grudnia 2015 r. w S.

sprawy **M. N.**, syna J. i J.

urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 23 maja 2015 roku w miejscowości Z., gm. Z., woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (miał nie mniej niż 0,81 promila alkoholu etylowego) prowadził pojazd m-ki A. o nr rej. (...) w ruchu lądowym, przy czym był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w S. (...) sygn. akt. II K 316/12,

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

ORZEKA:

I. oskarżonego **M. N.** uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

III. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych;

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 24 maja 2015 r., przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności odpowiada jednemu dniowi kary pozbawiania wolności;

V. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 533,47 (pięćset trzydzieści trzy złote czterdzieści siedem groszy) złotych tytułem wydatków postępowania.

Sygn. akt II K 566/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego przedstawionego i ujawnionego w toku rozprawy głównej, Sąd Rejonowy w S. (...) ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 maja 2015 roku w miejscowości Z., gm. Z. w woj. (...), oskarżony M. N. , znajdując się w stanie nietrzeźwości (miał nie mniej niż 0,81 promila alkoholu we krwi) , kierował samochodem osobowym marki A. o nr rej. (...) w ruchu lądowym, przy czym był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w S. (...) w sprawie o sygn. akt II K 316/12. Oskarżony prowadząc samochód osobowy należący do swego ojca , stracił panowanie nad autem nim i ścinając znak drogowy informujący o przystanku autobusowym , wjechał w jego wiatę. Następnie oddalił się z miejsca zdarzenia. Całą sytuację obserwowali będący w pobliżu przystanku M. P. (1) oraz M. S. (1). O zdarzeniu zaalarmowali Policję . Po przyjeździe na miejsce zdarzenia ok. godz. 22.55 , patrol wraz ze świadkami sytuacji drogowej , udał się do miejsca zamieszkania oskarżonego. Tam ujawniono samochód uczestniczący w zdarzeniu, na którym widniały ślady pokolizyjne . W rozmowie z ojcem oskarżonego policjanci uzyskali informację , iż tego dnia pojazdem poruszał się oskarżony , którego nie było wówczas w miejscu zamieszkania. Oskarżony został zatrzymany na ulicy (...) w Z. i początkowo odmawiał poddania się badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Po przyjeździe do K. S., oskarżony poddał się wspomnianemu badaniu, zaś wynik o godz. 0.31 wykazał 0,97 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Następnie oskarżony został przewieziony do Szpitala Wojewódzkiego w S., gdzie została mu trzykrotnie pobrana krew do badań. Badania krwi oskarżonego pobranych o godz. : 1.00 wykazało- 1,80 promila alkoholu etylowego, 2.00 wykazało- 1,67 promila alkoholu etylowego, 3.00 wykazało- 1,51 promila alkoholu etylowego. Jak wynikało z opinii Laboratorium (...) w W. w chwili prowadzenia pojazdu w organizmie oskarżonego znajdował się alkohol etylowy w stężeniu nie mniejszym niż 0,81 promila , co wskazywało na stan nietrzeźwości.

W przeszłości oskarżony był karany za czyny z art. 178 a § 1 kk oraz art. 244 kk . Wyrokiem Sądu Rejonowego w S. (...) II Wydział Karny z dnia 06 czerwca 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 316/12, za czyn z art. 178a § 1 kk, popełniony w dniu 21 kwietnia 2012 roku, skazano M. N. na karę grzywny w rozmiarze 100 stawek dziennych po 10 zł każda, na podstawie art. 42 § 2 kk orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat oraz świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 200 zł. Następnie kolejnymi wyrokami Sądu Rejonowego w S. (...)sygn. akt II K 538/12 i VII K 466/13 był karany za czyny z art. 244 kk. W sprawie sygn. akt VII K 466/13 okres próby wyznaczono na 4 lata.

Powyższy stan faktyczny w sprawie, sąd ustalił na podstawie: zeznań świadków S. B. (k. 24-24v, 15v ze zbioru C) , M. P. (1) (k. 24v-15, 10V) , M. S. (1) (k. 25-15v, 12v ze zbioru C) , częściowo wyjaśnień oskarżonego (k. 24) , protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości M. N. urządzeniem elektronicznym A.-sensor IV i wyniku tego badania (k. 2 zbiór A) , świadectwa wzorcowania A.-sensora (k. 4 zbiór A) , karty informacyjnej z leczenia szpitalnego M. N. (k. 5 zbiór A) , protokołu oględzin samochodu marki A. o nr rej. (...) (k. 6, 36-39 zbiór A) , danych o karalności i odpisu wyroku w sprawie SR wS. (...)VII K 316/12 (k. 24, 25-25a, zbiór A) , protokołu pobrania krwi oraz opinii z badań chemicznych: k. 41-42, 43-45 zbiór A) , opinii kryminalistycznej z zakresu badań toksykologicznych, chemicznych oraz fizykochemicznych Laboratorium (...) w W. (k. 62-71 zbiór A) , protokołu zatrzymania osoby M. N. (k. 7 zbiór A) , informacji o stanie majątkowym i dochodach (k. 76,77 zbioru A) , protokołu oględzin telefonu komórkowego Samsung GT- (...) (k. 27-28 zbiór A) .

Oskarżony **M. N.** (k. 24) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Nie prowadził auta pod wpływem alkoholu. Zdecydował się odpowiadać na pytania swego obrońcy. Jak wyjaśnił , wypił piwo, nie pamięta w jakiej ilości. Było to jednak dopiero po zdarzeniu.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci zeznań przesłuchanych w sprawie świadków , protokołu oględzin pojazdu marki A. , protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości M. N. urządzeniem elektronicznym A.-sensor oraz protokołu pobrania krwi oraz opinii z badań chemicznych, nie sposób odmówić wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego w części w której twierdził , iż w dniu zdarzenia prowadził samochód A. o nr rej. (...) 8 W 44, jak również, że spożywał tego dnia alkohol. Można wnioskować, iż nie negował faktu utraty panowania nad pojazdem i uderzenia w znak drogowy oraz wiatę.

Nie dano natomiast wiary zapewnieniom oskarżonego, iż nie prowadził samochodu będąc w stanie nietrzeźwym, zaś alkohol spożył dopiero po zdarzeniu. Powyższemu przeczą bowiem wyniki z badania stanu trzeźwości przeanalizowane przez biegłego toksykologa z Laboratorium (...) w W. z zakresu badań toksykologicznych, chemicznych oraz fizykochemicznych. W ocenie sądu, oskarżony twierdząc w ten sposób, chciał uniknąć odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwo.

Przesłuchiwany w omawianej sprawie, świadek policjant **S. B.** będący w patrolu policji, który przyjechał na miejsce zdarzenia opisał, iż razem z dwoma młodymi mężczyznami będącymi naoczными świadkami zdarzenia, udał się do domu oskarżonego M. N.. To bowiem właśnie jego rozpoznali jako sprawcę zdarzenia drogowego, który utracił panowanie nad pojazdem, uderzył w znak drogowy a potem wiatę przystanku. W miejscu zamieszkania oskarżonego policjanci ujawnili ciemny samochód marki A. z uszkodzeniami pokolizyjnymi, należący do ojca M. N.. Od ojca oskarżonego dowiedzieli się, że z pojazdu tego w dniu 23 maja 2015r. korzystał oskarżony, którego nie było wówczas w miejscu zamieszkania. Niedługo potem, po penetracji okolic Z., zatrzymano M. N. na ulicy (...). Czuć było od niego woń alkoholu. Początkowo oskarżony nie chciał się zgodzić na przeprowadzenie jakichkolwiek badań stanu trzeźwości. Dopiero po przewiezieniu do K. S. przystał na powyższe, zaś wynik wskazał 0,97 mg/l. Następnie odwieziono go do Szpitala Wojewódzkiego celem pobrania krwi do badań. Zeznania funkcjonariusza Policji S. B., sąd obdarzył walorem wiarygodności, gdyż korespondowały z pozostałymi zeznaniami przesłuchiowanych osób i materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. W powiązaniu z zeznaniami świadków M. P. i M. S., potwierdzały, iż oskarżony uczestniczył w kolizji drogowej w m. Z., został rozpoznany jako jej sprawca a niedługo potem zatrzymany w stanie nietrzeźwości.

Sąd nie znalazł też podstaw do podważenia wiarygodności zeznań naocznych świadków zdarzenia **M. P. (1)** i **M. S. (1)**, które oceniono jako konsekwentne, obiektywne, logiczne i szczerze. Obydwaj młodzi mężczyźni zgodnie opisywali, iż wracając nocą z pizzerii i będąc na wysokości przystanku autobusowego, usłyszeli odgłosy zbliżającego się samochodu. Następnie zauważyli pojazd, którego kierujący stracił przyczepność, nie kontrolował toru jazdy i kierował się w stronę przystanku. Świadkowie wystraszyli się i zaczęli uciekać. W tym momencie samochód ścigał znak informujący o przystanku, a następnie wjechał w jego wiatę, uszkadzając ją, po czym odjechał z miejsca zdarzenia. Zarówno M. P. (1) jak i M. S. (1), zgodnie rozpoznali kierowcę auta (...), którym okazał się znany im oskarżony M. N.. Po zdarzeniu, zadzwonili na Policję informując o tym, co udało im się zapamiętać. Zeznania wspomnianych naocznych świadków, którzy podali zapamiętane okoliczności oceniono jako obiektywne, rzeczowe i spójne ze sobą. Nie powzięto też jakichkolwiek wątpliwości co do prawdziwości informacji podawanych przez nich, które oceniono jako w pełni wiarygodne, choć obrona próbowała je podważyć. Osoby te nie miały żadnych powodów do podawania informacji nieprawdziwych. Należy stwierdzić iż oskarżony jest osobą o dość charakterystycznej posturze i wyglądzie więc trudno go z kimś pomylić. Zwracali na to uwagę świadkowie, którzy znali go z widzenia mieszkając w tej samej miejscowości czy gminie. Poza tym poruszał się on pojazdem z którego wcześniej korzystał a świadkowie widzieli, że po kolizji pojechał nim do miejsca zamieszkania. Zdaniem sądu, świadkowie starali się opisać całą sytuację tak jak ją zapamiętali. M. S. (1) zeznał też, iż był świadkiem jak jego kolega na (...) uderzył w pojazd oskarżonego. Trudno uznać, że to w jakikolwiek sposób podważało wiarygodność świadka, który podobnie jak M. P. (1) był osobą obcą dla stron postępowania.

W omawianej sprawie, skorzystano także z ekspertyzy z przeprowadzonych badań chemicznych, która miała na celu ujawnić, czy w zabezpieczonej krwi M. N. znajduje się alkohol, a jeżeli tak, to o jakim stężeniu. Badanie dokonane przy użyciu A.-sensora potwierdzało, iż oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości. W opinii z dnia 15 czerwca 2015 roku biegły ze specjalności badania chemiczne dr G. P. wskazał, że w badanej dowodowej próbce krwi pobranej od M. N. (pakiet nr (...) - (...)) stwierdzono 1,8 ‰ alkoholu etylowego, (pakiet nr (...) - (...)) 1,67 ‰ alkoholu etylowego, (pakiet nr (...) - (...)) 1,51 ‰ alkoholu etylowego.

Oskarżony odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania, za wyjątkiem pytań obrońcy. Stwierdził jedynie, iż wypił piwo i było to już po tym jak kierował pojazdem. Zważywszy na wyniki przeprowadzonych badań wskazanych wyżej nie sposób dać temu wiary. Musiał to być zdecydowanie mocniejszy alkohol albo piwo w bardzo dużej ilości, skoro o godz. 0.31 badanie A.-sensorem wykazało 0,97 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu zaś badania

krwi z godz 1.00 - 1,80 promila alkoholu etylowego. Sąd przeanalizował przedłożoną przez prokuratora opinię kryminalistyczną z zakresu badań toksykologicznych, chemicznych oraz fizykochemicznych Laboratorium (...) w W. sporządzoną przez biegłego toksykologa mgr P. P. na podstawie której przyjęto , iż w chwili kierowania pojazdem A. o nr rej. (...) 8 W 44 oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości. W ocenie sądu ekspertyza ta była logiczna i precyzyjna oraz stanowiła miarodajny i pełnowartościowy dowód, spełniający wymogi proceduralne. Nie sposób zgodzić się z zarzutem obrońcy , iż opinia nie uwzględniała dużej postury a tym samym większej pojemności żołądka oskarżonego . Z opinii wynikało , iż były brane pod uwagę zarówno wysoki wzrost jak i waga ciała oskarżonego. Zapisy na k. 8 opinii wskazywały , iż przeprowadzając swoje wyliczenia biegły uwzględnił warunki anatomiczne oskarżonego a opinia została sporządzona wariantowo . Ostatecznie wzięty został pod uwagę wariant najkorzystniejszy dla oskarżonego. Niezależnie od analizowanego wariantu dotyczącego okoliczności spożywania alkoholu (przed zdarzeniem drogowym, po zdarzeniu drogowym lub też przed i po zdarzeniu drogowym lub też przed i po zdarzeniu drogowym) zaistniałym w dniu 23 maja 2015 roku w miejscowości Z. w organizmie badanego M. N. w chwili prowadzenia pojazdu znajdował się alkohol etylowy w stężeniu nie mniejszym niż 0,81 promila. Oskarżony w tym czasie musiał więc znajdować się w stanie nietrzeźwości nawet jeżeli potem spożył jeszcze alkohol.

Mając na uwadze tak zebrany i oceniony materiał dowodowy sąd stwierdził, iż zachowanie oskarżonego polegające na tym, że w dniu 23 maja 2015 roku w miejscowości Z., gm. Z., woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (miał nie mniej niż 0,81 ‰ promila alkoholu etylowego) prowadził pojazd marki A. o nr rej. (...) w ruchu lądowym, przy czym był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w S. (...) w sprawie o sygn. akt II K 316/12, co wyczerpało dyspozycję art. 178a § 4kk .

Wina oskarżonego, który po raz kolejny dopuścił się umyślnego przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, nie budziła wątpliwości. Nie zaistniały bowiem żadne okoliczności, które by ją wyłączały lub ograniczały. Oskarżony był już wcześniej karany za jazdę w stanie nietrzeźwości a także dwukrotnie za czyny z art. 244 kk (dane k. 25-25a). Nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Zebrany materiał dowodowy nie wskazywał by istniała jakaś obiektywnie ważna okoliczność, która spowodowała , że usiadł nietrzeźwy za kierownicę pojazdu i prowadził go narażając na niebezpieczeństwo siebie i innych uczestników ruchu drogowego. Jest w cenie sądu sprawcą niepoprawnym i lekkomyślnym. Wymierzona oskarżonemu w przeszłości kara za jazdę w stanie nietrzeźwości, nie spowodowała by zrozumiał , iż takie zachowania jego jako kierowcy jeżdżącego w stanie upojenia alkoholowego, może skutkować tragedią na drodze. O krok od takiej tragedii byli właśnie M. P. (1) i M. S. (1) , którym udało się uciec przed torem jazdy oskarżonego , który stracił panowanie nad pojazdem a po zdarzeniu uciekł z miejsca kolizji . W ocenie sądu tylko kara pozbawienia wolności, bez jej warunkowego zawieszenia, uzmysłowi oskarżonemu naganność jego nieodpowiedzialnego zachowania. Zdaniem sądu wskazane wyżej okoliczności nie pozwalają na zastosowanie względem oskarżonego dobrodziejstwa instytucji warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności. Nie stwierdzono bowiem szczególnych okoliczności o których mowa w § 4 art. 69 kk. Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 178a § 4 kk wymierzono oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Stosowano przepisy obowiązujące aktualnie , uznając iż w przypadku oskarżonego te obowiązujące przed 1 lipca 2015r. nie były korzystniejsze. Nowe zasady karania nietrzeźwych kierowców obowiązywały bowiem od 18 maja 2015r.

Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności obciążające, sąd na podstawie art. 42 § 3 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, uznając, iż jest to zakaz dostatecznie dotkliwy, który spełni swoją rolę, jaką jest ochrona uczestników ruchu drogowego przed kierowcą pozbawionym wyobraźni, niezdiscyplinowanym oraz umyślnie naruszającym zasadę ruchu drogowego, tj. zasadę trzeźwości. Przepis § 3 tworzy obowiązek orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na zawsze. Zakaz ten ma charakter obligatoryjny. Orzekanie zakazu „na zawsze” należy wyklądać jako orzekanie go dożywotnio. Sąd nie znalazł przesłanek stanowiących wyjątkowy wypadek uzasadniony szczególnymi okolicznościami, który przemawiałby za orzeczeniem tego środka w mniejszym wymiarze.

W oparciu o przepis art. 43a § 2 kk, sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości określonej przepisami tj. 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, co również wzmocni wychowawczy charakter wymierzonej mu kary.

W żadnym względzie wymierzona oskarżonemu kara nie może być uznana za szczególnie surową, zważywszy na charakter czynu i osobowość sprawcy. Zdaniem sądu taka kara spełni swe cele w zakresie prewencji indywidualnej. Jest ona współmierna do winy oskarżonego, odzwierciedla także społeczną szkodliwość przypisanego mu czynu. Winna też spełnić cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 24 maja 2015 roku, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności odpowiada jednemu dniowi kary pozbawienia wolności

O kosztach rozstrzygnięto na podstawie art. 627 w zw. z art. 616 § 1 i 2 kpk. Zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 zł tytułem opłaty oraz kwotę 533,47 tytułem wydatków postępowania, nie znajdując podstaw do zwolnienia go z tego obowiązku. Oskarżony jest kawalerem i nie ma nikogo na utrzymaniu, nadto jest osobą młodą i zdrową, pracuje dorywczo i uzyskuje z tego tytułu dochód, który pozwoli mu na uregulowanie należności za postępowanie w jego sprawie.